

Վահան Տերյան

Անուշ անուրջով պաճուճիք հոգիս

Անուշ անուրջով պաճուճիք հոգիս,
Նստիր մահճիս մոտ ու տխուր երգիր,
Մոր պես քնքաբար մոտեցիր դեմքիս,
Խաղաղ փայփայիր սիրտս տարագիր:
Լայն դաշտերի մեջ դանդաղ մշուշում,
Լքված լռության ծածկոցն է իջել.
Իմ սիրտը հավետ կարոտն է մաշում,
Իմ տխուր հոգում երգերն են ննջել:
Երգի՛ր ինձ համար, երգի՛ր ինձ համար,
Ինձ հեքիաթ ասա, անրջանք բեր ինձ,
Տրիր քո երգով մռայլ ու համառ
Աշնան գիշերը իմ լքված սրտից:

1908